

Det er rigtigt, at Lord Canarvon døde, men det skete paa en fuldkommen naturlig Maade, og indtil nu har 20,000 Mennesker besøgt Kongegraven. Tre er døde, Mon de ikke vilde være det alligevel? Den Vej skal vi jo alle.

— Er de nu færdig med Udgravningerne i Tut-Ankh-Amuns Grav?

— Næsten, ja, der er dog nogle rent videnskabelige lagtagelser tilbage.

— Og kan der rent summarisk siges noget om Fundenes Størrelse?

— Der kan siges det, at vi gjorde 4000 Fund i Graven. De fleste var af meget stor historisk Værdi. Vi fandt baade Kongens verdslige og kirkelige Trone, der var forfærdiget af Elfenben, Ibenholdt og Guld, og desuden fandt vi fire pragtfulde Elfenbengudinder og en Samling af Kongens kirkelige Klæder. Ellers var Rummen fyldt op med Møbler og Fødevarer, men ogsaa disse gav os jo mange interessante Oplysninger.

Tut-Ankh-Amon blev forgiftet.

— Fundene muliggør vel en bedre videnskabelig Viden om Tut-Ankh-Amon?

— Ja, efter de Fund, vi her har gjort, har vi en næsten komplet Viden om Kongens hele Liv. Vi véd, at han kom paa Tronen som 9-aarig og døde som 18-aarig. Det har vi kunnet læse af Vinflaskerne, vi fandt. Der er overvejende Sandsynlighed for, at Kongen blev forgiftet, men det vil nu blive nærmere klargjort ved Obduktion . . .

— Obduktion . . . ?

— Ja, Liget er saa glimrende balsameret, at det har holdt sig fuldkommen frisk. Vi kan med største Lethed obducere det, akkurat som man foretager en ganske almindelig Obduktion. Af andre interessante Ting kan jeg nævne, at Tut-Ankh-Amon var gift med en Halvøster. Vi har fundet deres to Børn eller rettere de to dødfødte Fostre. De er ligesom andre Mumier balsamerede og ligger hver i tre Skin inden hinanden. Hvis de havde levet, var der aldrig kommet noget Dynasti, og Ægypten havde aldrig faaet en Ramses den Store.

Tut-Ankh-Amon faar Lov til at hvile i Fred.

— Tror De, der kan findes flere Kongegrav nu?

— Nej, det tror jeg ærligt talt ikke. Alle Kongegravene er fundet, men de fleste var jo desværre udplyndrede forinden.

— Kan vor Tids Videnskabsmænd ikke sammenlignes med Datides Gravrovare?

— De mener, at vi har været lige gode om at forstyrre Gravfreden . . . Jeg kan i hvert Fald ikke sige andet, end at jeg aldrig har følt mig som Gravrovér. Vi har i hvertfald bevaret Kostbarhederne for Efterverden og dermed undgaet, at de fremtidig skulde falde i Hænderne paa Gravrovare.

— Hvad vil der nu ske med Tut-Ankh-Amuns Mumie?

— Den vil faa Lov til at staa i Fred i Graven. Den ægyptiske Regering har lovet at bevogte Graven. Turisterne kan faa Lov til at komme derned, men ellers skal Kong Tut nu have den evige og uforstyrrede Hvile, der er tiltænkt ham. Kostbarhederne er derimod ført bort og anbragt paa Museer i Europa og i Kairo.

Ljómleikurin í teatursalínunum.

Tað hefur mangan verið hildið, og tíðum þrögnað, at það er ónýtt — ja vónleyst — at hava ljómleik á yrkadagsins kvöldið, táð leygarkvöldið er undantikið.

Og eysað er, at það var við blandaðum kenslum og vónum, at hitt nýbirta salónorkestrið í Tórshavn, lýsti til ljómleik í teatursalínunum seinasta friggjakkvöld, tí neyvan hefur komið teima til hugs at ljómleikurin skuldi verða so væl vitjaður, sum hann varð. Tað var, táð alt verður samanlagt, ein sjáldsom hending, at so nógv fólk var samankomið í teatursalínunum; tí tað var eitt vanligt gerandiskvöld og afturat kann leggjast, at tað var í ringastu peningastöðum — hin seinasti í mánaðinum.

Ljómleikurinn var væl fyrrirækað við góðum novnum og gittum musikki.

Ljómleikurinn

var henda:

Salónorkestrur:
Oscheit *Biwachscheit*
Kuhlau *Uddrag af Elverhøj*
Lange-Müller *Kornmodsglansen*
Tjaikowsky *Chansen Triste*
Suppé *Ouverture til Dichter und Bauer*

Flótt - eiræddarleikur (J. Andreasen):
Edw. Elgar *Salut d'Amour*
Gounod *Judex*
B. Godard *Berceuse*

Salónorkestrur:
Gossec *Gavotte*
Boidieu *Ouverture til Kalifen von Bagdad*

Tað var væl av fólkki komið, táð orkestrumirinnir høvdu stemmað. So kom *Johs. Andreasen* við flólini undir arminum, gekk til nóttastól sín, leit yvir á orkestrumirum, legði flólinu undir hokuna, lætti boganum á — og orkestrið byrjaði at spæla fyrsta nummarið á ljómleikunum: *Biwachscheit*. Lætt, leikandi og livandi, fór leikurin fram. Burtursæð frá tí alíði vandanmikka, at fáa streingjafar og blásofar bæði av træð og messing at samstemma við byrjanin (hetta hendur alíði) so var byrjanin frálík og hugfangandi. So komu hini millum fólk yvirhoyr meiri kendu stykkiini »Elverhøj« og »Kornmodsglansen« og »Chansen Triste«. Hini fyrru eru dansk, meðan hitt seinra skal vera russisk, men er eftir tónabyggingarháttinum ein blendingur av russiskum, fíniskum og pólskum tónadám, vovið í hitt vakrasta samljóð. Í fyrstu deild endaði salónorkestrið við »Ouverture til Dichter und Bauer«. Klóppinni mundu ikki tagna, táð leikur leik.

Aftaná ein lítlan stöð kom *Johs. Andreasen* fram við flól síni og gav teir trý nummarini í flól-eiræddarleiki, »Salut d'Amour«, »Judex« og »Berceuse«. Ljómleikurinn og hugtakandi ljóðaðu tónirnar frá flól hansara, hvort so fingrarinnir leikaðu í hædd ella í dýbð. Eftir undir í at áhoyrarinn kendu seg bornar burt í ævintýrheim, so dragandi og droymandi tónaðu hesi föggu lög, borin av kynstri í eiræddarleiki á flól harra *Johs. Andreasens*. Hann fekk tí eisini nógv dygg og vælmeint klópp, táð bogi hansara slepti streingjunum — og teir tagnaðu.

Salónorkestrið kom nú fram aftur og tað var eins og fermd teirra vant uppá seg í hvorjum. Og táð teir at enda spældu »Kalifen von Bagdad« vóru áhoyrarinnir soleiðis drignir við av hesum ljómleiki, at teir klappaðu og klappaðu til tað eydnadist at fáa eitt eykanummur.

Friggjakkvöldið var tí eitt sjáldsamt kvöld, ein heppin lota, ein hugnaðarstund.

Tað er at vóna, at tað ikki verður leingi til næsta ljómleikin av hesum slagi.

Mauritius S. Viðstein.

For et Aar siden.

Da England forlod Guldet — det er en Sætning, der er sagt og skrevet Tusinder af Gange i det sidste Aar. Netop et Aar, er det siden det engelske Parlements Vedtagelse af Guldindløslighedsens Suspending. Den foregaaende Dag havde været dyderigt beveget. Det var en fredelig Søndag, men i indviende Kredse vidste man, at denne Søndag vilde blive skæbnsvanger. I længere Tid var Guldet strømnet fra England. Begivenhederne paa den engelske Atlanterhavsslaade som Følge af Regeringens Nedskaeringspolitik havde fremskyndet Begivenhederne, og om Søndagen meddelte Bank of Englands Direktion Regeringen, at den ikke var i Stand til at holde Sterling. »Verdens Bankiere« ikke betalingsdygtig — den stolle Sterling vaklende? Det var de Sensationer, der kabledes og rundkastedes over Verden hin Septembersøndag. Vedtagelsen i Parlamentet den følgende Dag den 21. September, var kun en formel Bekræftelse af det, der var sket, og i de fleste Lande havde man da ogsaa allerede om Søndagen truffet Beslutning til Afværgelse af Panik. Børserne lukkede i de fleste Lande og flere Steder fulgte man straks Englands Eksempel og »forlod Guldet«.

Den engelske Valutakrise drog Skandinaviens og Danmark med ind i den store Verdenskrise. Paa faa Timer var der skabt en helt ny Situation.

En Uge efter England maatte ogsaa Danmark gaa bort fra Guldindløsligheden, og siden et Begivenhederne kommet Slag i Slag.

Det forløbne Aar er en fortsat Kæde af stigende Vanskeligheder. Den skærpede Verdenskrise medførte skærpede Afspærringsvanskeligheder rundt om i Landene, og Danmark, Eksportlandet, er paa mange Maader ramt heraf.

Nedadgaende Ekspontindtægter gjorde det paakrævet at regulere Importen. Med alle de store Partiers Tilslutning oprettedes Valutacentralen, der i visse Kredse affodte et lidenskabeligt Haad, som de Konservative og Venstre — uagtet deres Medvirkning til Valutacentralens Oprettelse — søgte at udnytte paa politisk Styverfægevis. Men Valutacentralens Oprettelse var nødvendig, og netop i denne Tid kommer der fra Industrien adskillige anerkendende Ord om dens gavnlige Indvirkning paa dansk Industri.

Nu et Aar efter Valutakatastrofen Indtræden mindes man uvilkaarligt de Stemninger og Tanker, der behersker en i de Timer og Dage, da Katastrofens Bolger skylledes ud over Verden.

Man kan ikke roligt kan sige, at man den Gang troede, det skulde gaa endnu værre, end det faktisk hidtil er gaaet for Danmark Vedkommende? Mon ikke de fleste den Gang troede at Bølgegangen vilde blive for voldsom for den lille danske Skude?

Det er sandt, at Arbejdslosheden er steget, Eksportchancer forringede, og at den danske Krone har mistet ca. en Tredjedel af sin Guld værdi.

Men det er tillige en Kendsgerning, at Danmark indtil nu er kommet gennem Vanskelighederne, saa store de end har været og er. Det er endvidere uomstødt, at Danmarks indre økonomiske Forhold er

sunde, og under Ministeriet Stanning Forenede hidtil har holdt fri af Kaos, skønt Guderne skal vide, at de Herrer Christmas Møller, Madsen-Myg-dal og Knud Bach i skøn Forening har søgt at skabe Landet og dets Regering de største Vanskeligheder.

Ved Valutakatastrofens Indtræden nu for et Aar siden lod det fra ledende Mænd: »Tag det roligt og koldblodigt og gør ikke Vanskelighederne større, end de i Forvejen er.« Det er et Held, at det store Flertal af Befolkningen har fulgt denne Parole. Det sidste Valg viste dette.

Men det er ikke de politiske Urostillers Skyld, at Aaret er svundet saa forholdsvis fredeligt som Tilfældet er.

(»Social-Demokraten«).

Føroya Løgting 1932.

Vegararbeidið í Fróðbæ.

P. M. Dam: Í fjór varð jättadur peningur til ymisk vegarbeiði í Fróðbæ sókn.

Henda jättanin var eins og til aðrar bygdir í Føroyum, býtt soleiðis, at lögtingið gav $\frac{2}{3}$ staturnar $\frac{2}{3}$, meðan kommunan skuldi lata hinar $\frac{1}{3}$.

Í Óravík, Trongsivági og fyri størsta partin í Fróðbæ, vóru vegastreki, ið jättað var til, gjord fyri lögtingsins og statsins pening, hóast arbeidararnir við rottum hildu seg illa hava ráð til at arbeida fyri so nógv niðurstetta tímalon, kommunan slapp frá at lata sín part av arbeidis lónini.

Men kommunan hevði sett so knipið á budgettið til vegir, at peningur var ikki til at fáa, kommunan veitti heldur ongan vegapening til vega, so arbeidararnir høvdu annað at gera: taka veginar fyri stats- og lögtingspeningin ella gera einki. So illa sum státt var, noyðdist teir at taka veginar. Kortini var ein vegur ógjordur, Sevmýrvegurin. Til hann hevði tingið bert jättað til 3 metra breidd, meðan hann er eallður at gerast 4 m breiddur. Táð kommunan ikki vildi lata nakað, var tað eysað, at arbeidararnir her ikki kundu taka vegin. Teir skuldu so fyrst arbeida hina 3 meturs breiddina fyri $\frac{2}{3}$ og síðani gera hina einu metrina ókeypis. Eg fari at vóna, at tingið í ár verður so beinassamt at jätta $\frac{2}{3}$ av tí, ið Sevmýrvegurin kemur at kostar at gera 4 metur breiddur.

Í tilikum kommunum sum Havn, Tvøroyri, Vági o. s. fr., hvar ið so nógvir skaltabærar eru uttanfyri sjálvar arbeidararnar, fer tað ikki at bera til í longdini, at arbeidararnir skulu vera einsamallir at lata $\frac{2}{3}$ og meiri av almennum vegarbeiði sum pliktarbeidi.

Sum nevnt hava Fróðbægar arbeitt størsta partin av vegstrekkjunum fyri $\frac{2}{3}$, og tímalónin hevur verið ógvuliga lá, ikki meiri enn helvt ella $\frac{2}{3}$ av terri galdandi tímalon. Hetta tap hava teir eins og hinir arbeidararnir tíkið. Men nú soka teir tingið um at doma í, um kommunan ikki er skyldug at gjalda sínar $\frac{2}{3}$. Teir hava nú í summar gjørt 200 m, sum teir krevja full gjald fyri: Hini vegstrekkini, ið teir hava arbeitt fyri $\frac{2}{3}$, vilja teir lata fara, og krevja teir ikki kommununa fyri tey.

Eg vóni, at teir heiraðu tingmennum taka væl ímóti hesari áheitan og gera teirra besta fyri, at arbeidararnir skulu fáa teirra rætt.

Málið fór í figgarnevndina uttan at fleiri høvdu orðið, men

hevur ikki verið aftur til viðgerðar í salinum. Sagt er, at tað er farið til »erklering« hjá sóknarstýrinum.

Almennu peningaviðurskifti Føroya — finansplanurin.

(Framhald).

O. F. Joensen: Nógvar eru gingin, síðan Klakksvíkar havn kom á tingborð. Vit trúðu, at nú var alt í ordan, og vit høvdu bert at byggja. Men so er ikki. Nú er vend komin í. Táð finansplanurin rorir við mítt valdomi, vil eg loyva mær at siga nokur orð um hann.

Í finansplaninum er uppselt, at staturin vil jätta $\frac{2}{3}$ av kostnaðinum ella 456.000 kr. Men treytirnar eru nú, at kommunan saman við lögtinginum skal veita hin fimtingin til vegir. Staturin vil ikki lána henda fimting einar og hann hevur gjørt viðfingjandi hinum hovnumum, ið bygdar eru. Hetta kemur okkum tvørligt við, tí tað vil ikki falla okkum lætt at fáa gjørt hetta, og má hetta sýnast lögdið gjørt samanborið við tær hreviliga tíðir, vil líva í, so trøngur sum tær ikki hava verið í mannsminni. Men vit ella tað sum givið, at lögtingið gevur tann neyðturviliga »garanti«, so kunna vit óivað fáa lánið onkursvegna, sum og tó ikki her vil koma inn aftur. Havnin vil óivað verða for fyrri at forrenta og avdraga fimtingin. Klakksvík hevur bíðað nú so leingi eftir havninni, at nú ikki kann bíðast longur.

Tað kann ikki nokkast, at hesin planur hevur sjálfstýrisdám. Sambandsmenn dáma hann tí ikki. Men sjálfstýrismenn dáma hann heldur ikki. Sambandsmenn hava fleirtalið, og mega royna at fáa best moguligt burtur úr honum.

Tað er rorandi at siggja og hoyra Patursson, hvussu eymur hann er fyri at verja hin danska pengapening. Patursson er illur yvir, at sambandsmenn royna at »plukka« Danmark fyri pengar. Men sjálfstýrismenn hava ikki verið teir smádnastu at kravt pening frá Danmark.

S. P. Zachariassen: Tað er »betegandi«, at tveir menn frá Klakksvík taka orðið í hesum máli, tí havnamálið er blenkt avtakst av taksum máli fyri seg sjálvan. Hóast tað ikki hoyrir við undir hesi sok, skal eg tó loyva mær at nerta við, hvussu sambandsmenn fóru fram undir valgagitationini har norðuri. Teir segdu reint út, at um stemmað varð á teir, fingu Klakksvíkingar havnina. Nú leggur annarleiðis, eg hugsi, at nógvir sambandsmenn eru vónbrotnir. Alt gult um hjá sambandsmonnum at vera ímóti finansplaninum um at fáa meiri inntøkur. Danmark skuldi geva sum fyrr. Nú stendur í botni. Eg skilji tí væl, at sambandsorðforarir eru spakmaltur. Eg havi valla hoyrt hann orðfátækari. Orðtakið sigur, at tað er gull at tuga og silvur at tala. Nú er tógn gull hjá sambandsmonnum, tí nú kann tað einki siga.

Ministerið talaði í fjór, tað hevur aftur talað í ár. Men stóðan og orðini eru tey somu. Valt varð sambandið í fjór uppá skeivar forútsætningar. Tað er tí rættast nú at spyrja veljararnar. A. Samuelsen: Eg skilji Zachariassen soleiðis, at í hvørja ferð ministerið setur fram ein plan, eitt tilboð, skulu vit velja. Tað seti eg meg ímóti. »Forresting